

Ο Άγιος Δημήτριος Όπλων και το Θαύμα του Στρατηγού Καραϊσκάκη

/ [Επικαιρότητα](#)

Το δια των όπλων θαύμα το οποίο συντελέστηκε το 1821 και αποτέλεσε σταθμό για την απελευθέρωση της Αττικής γης, από τον τουρκικό ζυγό μας περιγράφει ο Αρχιμανδρίτης π. Φιλούμενος Ρούμπης, Προϊστάμενος Ι.Ν.Αγίου Δημητρίου Όπλων.

Ακούστε την ιστορία που έχει σφραγίσει τον Ιερό Ναό με τις πρεσβείες του Αγίου Δημητρίου.

Εικονολήπτης: **Ανδρέας Χαλκιόπουλος**

Μοντάζ : **Ανδρέας Χαλκιόπουλος**

Ρεπορτάζ: **Δημήτρης Στρουμπάκος**

Ο Ενοριακός Ιερός Ναός, κείμενος επί της Οδού Στρατηγού Καλλάρη στην περιοχή των Κάτω Πατησίων, αποτελείται από τον κυρίως Ναό, στον οποίο έχει ενσωματωθεί ο παλαιός και ιστορικός Ιερός Ναός του Αγίου Δημητρίου, ο οποίος φέρει το προσωνύμιο «των Όπλων». Ο νέος Ιερός Ναός θεμελιώθηκε το έτος 1976 από τον τότε Επίσκοπο Βρεσθένης (και σημερινό Αρχιεπίσκοπο Αμερικής) κ. Δημήτριο, αποπερατώθηκε περί το έτος 1981 και εγκαινιάσθηκε την Κυριακή του Παραλύτου του έτους 1985.

Όσον αφορά στον παλιό και ιστορικό Ιερό Ναό, του οποίου η έρευνα ευρίσκεται εν εξελίξει, καθώς αυτή την περίοδο πραγματοποιούνται έργα συντήρησης και αποκατάστασης, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι οι αναφορές των ιστορικών περί υπάρξεως πρωτοχριστιανικού- παλαιοχριστιανικού Ναού στην περιοχή πιθανότατα ταυτίζονται με αυτόν τον Ιερό Ναό. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το γεγονός ότι ο κεντρικός κίονας της Αγίας Τραπέζης του αποτελεί τμήμα αρχαιοελληνικού κιονοκράνου κορινθιακού τύπου. Επιπλέον, διακρίνονται έξι διαφορετικές φάσεις τοιχογραφικού διακόσμου, η πρωιμότερο των οποίων λανθάνει χρονολογήσεως. Τέλος, κάτω από το Ιερό Βήμα μαρτυρείται η ύπαρξη υπογείου στοάς, στην οποία φυλάσσονταν κατά τους χρόνους της Ελληνικής Επανάστασεως τα πολεμοφόδια, η οποία μέχρι τώρα δεν έχει αποσφραγισθεί.

Ο Ιερός Ναός του Αγίου Δημητρίου των Όπλων, εκτός του πλήθους των αναφορών του στην τοπική παράδοση, συνδέεται άρρηκτα και με την Ελληνική Επανάσταση, αποτελεί δε κομβικό σημείο για την έναρξη του αγώνα στην Αττική. Στο βιβλίο του Δημητρίου Γεωργ. Γιώτα, «Οι Μενιδιάτες κατά τον 18ο αιώνα και την Επανάσταση του '21» (Αχαρνές, 1990, σελ. 53-54) και ταγράφονται τα εξής: «...λίγο πριν επαναστατήσει η Αττική ύπαιθρος, ο Χατζη-Μελέτης με τη συνοδεία του κατέβηκε στην Αθήνα και επισκέφθηκε το Βοεβόδα.

Στη συζήτηση που είχαν, ο Χατζη-Μελέτης του παρέστησε τα πράγματα πολύ άσχημα. Ότι δηλαδή, γύρω από την Αθήνα τριγύριζαν διάφορες συμμορίες Τουρκαλβανών που κάθε μέρα αυξάνονταν και στόχο είχαν τη λεηλασία της πόλης. Ακόμα του είπε ότι ο οπλισμός των Χασιωτών δεν είναι επαρκής για να τις συγκρατήσει, αν προσπαθούσαν να κατέβουν προς την πόλη από το δερβένι αυτό

Ο Βοεβόδας, που μέχρι τότε δεν είχε στοιχεία για την εξέγερση των Χασιωτών, συναίνεσε να δοθεί πρόσθετος οπλισμός στο Χατζή-Μελέτη. Προνοητικός αυτός, είχε μαζί του και μουλάρια, τα οποία φόρτωσε με τον οπλισμό και αμέσως

αναχώρησε για τη Χασιά. Στον Άγιο Δημήτριο (σήμερα σώζεται η εκκλησία στην οδό στρατηγού Καλάρη κοντά στις Τρεις Γέφυρες), σταμάτησε να ξεκουράσει τα ζώα και τους ανθρώπους του. Ξάπλωσαν και κοιμήθηκαν στην Εκκλησία. Στον ύπνο του άκουσε μιά φωνή, προερχόμενη από την εικόνα του Αγίου Δημητρίου, να τον προστάζει: -«Στα όπλα!». Αλαφιασμένος ξύπνησε και πιστεύοντας ότι ήταν θαύμα και προειδοποίηση, πρόσταξε τα παληκάρια του να φορτώσουν αμέσως τα μουλάρια και να φύγουν. Έτσι κι έγινε. Μετά από ώρα έφτασαν και οι Τούρκοι, οι οποίοι είχαν πείσει τον Βοεβόδα ότι είχε κάνει λάθος να εξοπλίσει μέ πρόσθετο οπλισμό τους Χασιώτες και παίρνοντας την άδειά του, έτρεξαν να προλάβουν το Χατζη-Μελέτη για να του πάρουν τα όπλα πίσω. Ήταν όμως αργά. Ο Χατζη-Μελέτης ήταν κιάλας στη Χασιά, οπλισμένος και δυνατός. Έτσι λοιπόν λέει η παράδοση. Από τότε, το ξωκλήσι του Αγ. Δημητρίου ονομάστηκε «Άγιος Δημήτριος των όπλων».

Την παράδοση αυτή, για τον εξοπλισμό των Χασιωτών, επιβεβαιώνουν και ιστορικοί (οι οποίοι γράφουν ότι έγινε την 1η Απριλίου 1821). (Βλ. Πρακτικά Β΄ Συμποσίου Ιστορίας – Λαογραφίας Βόρειας και Δυτικής Αττικής, Δ. Γιώτα: «Οι Χασιώτες αγωνιστές του 21.»). Υποσημειώνεται ότι, σύμφωνα μέ το ως άνω ιστορικό, το θαύμα πραγματοποιήθηκε την νύκτα 31ης Μαρτίου προς 1η Απριλίου 1821, ενώ η Επανάσταση των Αθηνών ξεκίνησε την 1η Απριλίου του 1821 από τον οπλαρχηγό Μελέτιο Βασιλείου (Χατζημελέτη) στη Φυλή και, ως εκ τούτου, η παρέμβαση του Αγίου Δημητρίου στον Ιερό Ναό μας υπήρξε καταλυτική για την απελευθέρωση της πόλεως των Αθηνών.

Σημαντικό, εξάλλου, γεγονός αποτελεί, ότι από το ιστορικό αυτό εκκλησάκι πέρασαν σπουδαίες εκκλησιαστικές προσωπικότητες. Πιο συγκεκριμένα, καταγεγραμμένες μαρτυρίες αναφέρουν ότι ο Άγιος Νεκτάριος Επίσκοπος Πενταπόλεως πολλάκις τελούσε εδώ τη Θεία Λειτουργία, και γι' αυτό το λόγο ο σύγχρονος Άγιος της Εκκλησίας μας Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος (ο οποίος επίσης κατά καιρούς ιεουργούσε εδώ) προσέφερε μέ έγγραφό του ως ευλογία ένα επιτραχήλιον του Αγίου, μικρότατο τεμάχιο των ιερών λειψάνων του και προσωπικά του αντικείμενα. (Εξάλλου το κάτωθεν του νέου Ιερού Ναού Παρεκκλήσιον είναι αφιερωμένο στον Άγιο Νεκτάριο). Ομοίως και ο Όσιος Νικόλαος ο Πλανάς, λειτουργός όλων των παλαιών και κατανυκτικών Ιερών Παρεκκλησίων των Αθηνών, ιεουργούσε συχνά και στο Ναό μας, ενώ η κυρά των Αθηνών, Αγία Οσιομάρτυς Φιλοθέη η Αθηναία, κατέφευγε συχνά προσευχόμενη στον τόπο αυτό.

Ο πιστός λαός της Ενορίας, εκτός των ως άνω, διατηρεί στη μνήμη του άπειρες καταγεγραμμένες επεμβάσεις του Αγίου Δημητρίου και περιβάλλει τον παλαίφατο

Ναό μέ ιδιαίτερη ευλάβεια και αφοσίωση.